

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **A.. P.**, bytom R., zastúpeného JUDr. L. M., advokátom so sídlom v P., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava** o príplatok k dôchodku, na odvolanie odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. januára 2011, č.k. 6Sd/39/2010 - 30, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 20. januára 2011, č.k. 6Sd/39/2010 - 30, v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, **m e n í** tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil konanie o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne číslo X z 24. marca 2010 o priznaní príplatku k dôchodku politickým väzňom v sume 788 Sk mesačne od 1. januára 2008.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že odporkyňa dňa 12. januára 2011 vydala nové rozhodnutie, ktorým zvýšila príplatok k dôchodku navrhovateľa od 1. januára 2008 na sumu

1194 Sk mesačne s tým, že od 1. januára 2009 patrí navrhovateľovi príplatok v sume 39,70 € mesačne. Keďže navrhovateľ s novým rozhodnutím odporkyne súhlasil, podaním z 19. januára 2011 vzal svoj opravný prostriedok späť. Krajský súd navrhovateľovi priznal trovy konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p..

Uznesenie krajského súdu napadla odporkyňa odvolaním v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania. Namietla, že krajský súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p., napriek tomu, že odporkyňa svojím správaním a konaním nezavinila späťvzatie návrhu. Rozhodnutím z 12. januára 2011 posúdila odporkyňa nárok navrhovateľa *po dodatočnom predložení nových dokladov preukazujúcich ďalšiu dobu väzenia a rehabilitácie*. Navrhovateľ k pôvodnej žiadosti nepredložil kompletne podklady, ale až dodatočne preukázal rozhodujúce skutočnosti. Žiadala preto, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu v napadnutej časti zmenil tak, že odporkyňa nie je povinná nahradiť trovy konania navrhovateľovi.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne navrhol uznesenie krajského súdu v napadnutej časti potvrdiť a priznať navrhovateľovi trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu odporkyne) a paušálnu náhradu, celkom v sume 64,40 €. Poukázal na to, že rozhodnutie odporkyne z 24.4.2010 (správne malo byť 24.3.2010) nebolo vecne správne ani ku dňu rozhodnutia, lebo vychádzalo z nedostatočne zisteného skutkového stavu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne je potrebné vyhovieť.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Z obsahu spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, vyplýva, že žiadosťou doučenou odporkyňou dňa 30. októbra 2007 navrhovateľ požiadal o priznanie príplatku k dôchodku podľa zákona č. 274/2007 Z. z. o príplatku k dôchodku politickým väzňom, pričom neuviedol za akú dobu žiada príplatok priznať a k žiadosti nepripojil žiadne doklady. Odporkyňa v rozhodnutí o príplatku k dôchodku z 24. marca 2010 vychádzala z potvrdenia Generálneho ředitelství Vězeňské služby ČR z 25.9.2002 a zo spisového materiálu, týkajúceho sa priznania jednorazového finančného príspevku podľa zákona č. 462/2002 Z.z. o poskytnutí jednorazového finančného príspevku politickým väzňom, ktorý bol navrhovateľovi priznaný rozhodnutím odporkyne z 25. mája 2004 číslo 11-04672-2109/2002 za obdobie od 7. apríla 1959 do 10. mája 1960, kedy bol väznený ako politický väzeň. Navrhovateľ až v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne z 24. marca 2010 prvýkrát uviedol, že bol väznený vo väčšom rozsahu a predložil kópiu potvrdenia Archívu Zboru väzenskej a justičnej stráže SR zo 4. septembra 2003 o dobe väzby od 3. júla 1957 do 3. decembra 1957 a od 6. júna 1958 do 18. júla 1958. Na výzvu odporkyne z 9. júla 2010 a urgenciu z 31. augusta 2010 na predloženie originálu uvedeného potvrdenia a originálu uznesenia o rehabilitácii právny zástupca navrhovateľa listom z 9. októbra 2010 oznámil, že tieto doklady zabezpečujú od príslušných orgánov. Žiadané doklady predložil odporkyňou dňa 8. decembra 2010 s ospravedlnením za dlhšiu dobu dodania týchto dokladov.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ v žiadosti neuviedol žiadnu dobu, za ktorú žiadal o priznanie príplatku podľa zákona č. 274/2007 Z.z., nemožno odporkyňou oprávnene vyčítať, že vychádzala z dokladov o dobách väznenia len od 7. apríla 1959 do 10. mája 1960, ktoré boli podkladom pre jej rozhodnutie o priznaní jednorazového finančného príspevku podľa zákona č. 462/2002 Z.z..

Uvedená okolnosť je podľa názoru odvolacieho súdu dôvodom, hodným osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1 O.s.p.) pre nepriznanie náhrady trov konania navrhovateľovi, preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, lebo v odvolacom konaní navrhovateľ nebol úspešný a odporkyňou žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. júna 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková